

Sportowiec

Bezpłatny dodatek do Nr. 144 » Głosu Narodu »

Nr. 4

Częstochowa, poniedziałek 6 sierpnia 1945 r.

Rok I.

Mistrzostwa pływackie

Łódź

Łódź, 5. 8. (Tel. wł.). — Mistrzostwa pływackie Łodzi rozegrane w dniu dzisiejszym dały wyniki: **Panowie** — 100 m styl. klas. 1) Opolski 1:34,1, 2) Dąbrowski 1:34,3, 100 m styl. dowol. 1) Opolski 1:10,3, 2) Jarak 1:15,2, 100 m styl. grzbiet. 1) Opolski 1:35,3, 2) Witkowski 1:38,2, 200 m styl. klas. — 1) Dąbrowski 3:30,9, 2) Opolski 3:34,5, 200 m styl. dowol. — Opolski 3:05,4, 400 m styl. dowol. 1) Opolski 6:40,6, 2) Jarak 6:46,4. **Panie**: 100 m styl. klas. — Dawidowiczówna 1:47,3; 200 m styl. klas. — Dawidowiczówna 3:53,2.

Śląsk

Katowice, 5.8. (Tel. wł.). — Przy niesprzyjających warunkach atmosferycznych rozegrano mistrzostwa pływackie Śląska o udziale ponad 100 zawodników reprezentujących 4 kluby. W punktacji ogólnej zwyciężyła Pogoń Katowice — 406 pkt., 2) BBTS Bielsko 220 pkt.; 3) Siemianowice 78 pkt.; 4) Giszowice 56 pkt. Z Giszowca startowało tylko 4 zawodników, reszta bowiem musiała pracować na kopalniach. Z poszczególnych wyników zasługują na uwagę czasy Doma-gały (Giszowice) — na 100 m styl. klas. 1:26 oraz na 200 m styl. klas. 3:12, oraz czas Ramoli na 100 m styl. dowol. — 1:14 osiągnięty swobodnie bez żadnej konkurencji. Mecz piłki wodnej Katowice—Bielsko przyniósł wysoką wygraną Katowic 6:0 (3:0).

Poznań

Poznań. — Mistrzostwa pływackie Okręgu Poznańskiego przyniosły drużynowe zwycięstwo RKS San 846 pkt. przed ZWM Poznań 697 ukt. i Wartą 556 pkt.

Gałużka jako siódmy

Warszawa, 5.8. (Tel. wł.). — W biegu „Kuriera Codziennego” na trasie Plac Zamkowy — Belweder (ca 4 km) — zwyciężył Faryniec (Ofic. Szk. Broni Panc.), 2) Staniszewski (Syrena), 3) Kowalski (Sarmata), 4) Czajkowski (Syrena), 5) Piotruszycki, 6) Głuszczyk. Siódmym dopiero był Gałużka (CKS — Częstochowa), który biegł z niewyleczoną nogą, 8) Rakowski (Naprzód — Brwinów), 9) Sielarski, 10) Pruszkowski (znany przed wojną biegacz ob. w barwach ZZK — Opole). Udział brało kilkudziesięciu zawodników. Bieg śladziły wzdłuż trasy nieprzeliczone tłumy widzów. Na zakończenie odbyła się uroczystość wręczenia nagród zwycięzcom.

Wieloboje lekkoatletyczne

Kraków, 5. 8. (Tel. wł.). — W trójbój lekkoatletycznym pań zwyciężyła Stachowiczówna (RKS Legia) — 102 pkt. przed Flakowiczówną (Cracovia) — 82 pkt.

Kraków, 5. 8. (Tel. wł.). — Stawiarski (Wisła) odniósł zwycięstwo w pięcioboju lekkoatletycznym, zdobywając 2.177 punktów i notując następujące wyniki: 200 m — 26,6 sek., 1.500 m — 4:46,3, dysk — 30,20 m, oszczep — 41,49 m, skok w dal — 5,13 m. — Drugim był Dudek (Cracovia). Najlepsze wyniki mieli: skok w dal — Chojnik 5,63 m, oszczep — Stawiarski 41,49, dysk — Senkowski (Cracovia) 31,68 m, 1.500 m — Stawiarski 4:46,3, 200 m — Dudek 25,5 sek.

Concordia mistrzem Piotrkowa

Concordia — ZWM Piotrków 4:1 (3:0). ZWM przeprowadził walkę po bohatersku, Concordia grała b. słabo. Bramki dla niej zdobyli Piłka i Wachala po 2, dla ZWM-u Ptaszek. Sedziował ob. Keszycki. **Concordia II — TUR II 1:1. Ruch — ZWM Bełchatów 3:0 w. o. Tur — Feniks 8:0 (2:0).** Ogromna przewaga TUR-u nad rozpaczliwie broniącym się Feniksem, w którym wyróżnił się bramkarz i obrońca Gasiorowski. Bramki dla Turu strzelili Rogowski 5, Mergner 3. Sedziował słabo ob. Parel. Rozgrywki eliminacyjne zakończyły się. Bezapelacyjnym mistrzem Podokręgu Piotrkowskiego została Concordia.

Kraków dowodzi swej supremacji

Cracovia-LKS 5:1 (1:0) Wisła-Ruch 5:1 (1:1)

Kraków, 5. 8. (Tel. wł.). — Rozegrane na śliskim od deszczu boisku Cracovii pierwsze po wojnie zawody pomiędzy Cracovią a LKS-em przyniosły zdecydowane zwycięstwo Cracovii w stosunku 5:1 (1:0). Wobec trudnego terenu gra stała na stosunkowo niskim poziomie, zwłaszcza ze strony łodzian. Bramki dla Cracovii strzelili prawoskrzydłowy Pawlik 2, Biernasiak 1, Boryczko 1 i Jabłoński, prawy pomocnik, 1, nadto przy stanie 5:0 Szeliga nie wykorzystał ostentacyjnie rzutu karnego. Honorowego gola dla LKS-u zdobył w ostatniej minucie gry lewy łącznik Laube. Wyrazem przewagi Cracovii był stosunek rogów 12:1 dla niej.

Kraków, 5. 8. (Tel. wł.). — Także pierwszy po wojnie mecz Wisła — Ruch zakończył się wysoką porażką Ruchu 1:5 (1:1). Ruch tylko do przerwy był równorzędnym przeciwnikiem, prowadził nawet 1:0 ze strzału Zengera. Wyrównał Gracz. Po przerwie Wisła opanowała całkowicie pole, zdobywając dalsze bramki przez Wandasa, Gracza, Cholewę i Kohutę. Najslabszymi graczami w Wiśle byli Cisowski i Cholewa. Ruch nie zaprezentował specjalnej klasy.

Kraków, 5. 8. (Tel. wł.). — W czwartek 2 b. m. gościł tutaj AKS Chorzów, który zremisował z drużyną Dziennika Polskiego 3:3. Do przerwy prowadzili goście 2:0.

Jadwiga Wajsówna startuje

Łódź, 5.8. (Tel. wł.). W sobotę, 4 bm. i niedzielę 5 bm. rozegrano mistrzostwa lekkoatletyczne Łodzi. Startowała w nich Jadwiga Wajsówna. Osiągnięto następujące wyniki w konkurencjach pań: bieg 100 m Oraniewski 11,6 (poza konkursem Słodkowska 11,5); 200 m — Lipowski 25,1 (poza konkursem Słodkowska 24,3); 400 m — 1) Krym 56,1, 2) Poliński 58,5; 800 m — Krym 2:08,5; 1500 m — 1) Półtorak 4:39,2, 2) Petak 4:45,2; 5000 m — 1) Półtorak 16:36, 2) Nowak 17:13. Wynik Półtoraka jest najlepszym wynikiem osiągniętym w Polsce po wojnie. Sztafeta 4x100 1) AZS — 48,4, 2) Zjednoczeni — 50,8. Sztafeta olimpijska: 1) Zjednoczeni — 3:52,5, 2) Boruta, Zgierz — 3:57,5, 3) Centr. Szk. Ofic. Wych. Polit. — 4:25, Kula — Jabłoński 11,49 m, Dysk — 1) Wyrzykowski — 33,32 m, 2) Maciaszczyk — 32,32 m, Oszczep

— 1) Kubik 45,77 m, 2) Jabłoński 41,10. Skok w dal — 1) Maciaszczyk 5,87 m, 2) Puczyński 5,73 m. Skok w zwyz — 1) Szmítke 1,64 m, 2) Puczyński 1,59 m. Konkurencje pań: Skok w zwyz 1) Wajsówna 1,35 m, 2) Pestkówna 1,30 m, Dysk — Wajsówna 35,60 m, 2) Pestkówna 27,83 m, Bieg 60 m — Gromczewska 8,9 sek. Bieg 200 m. — Słomkowska 30 sek. W mistrzostwach brało udział kilkudziesięciu zawodników i zawodniczek. Kłasyfikacja drużynowa przyniosła zwycięstwo Zjednoczonym przed AZS-em.

Łódź, 5.8. (Tel. wł.). — Mecz lekkoatletyczny Kraków — Łódź odbył się w Łodzi dnia 25 i 26 bm.

Łódź, 5.8. (Tel. wł.). — Powrócił z Niemiec po pobyty w paru kolejno obozach znany działacz Kordasz, który zasługuje na miłośno twórcy lekkiej atletyki łódzkiej.

Spotkanie pływackie Kraków-Częstochowa

Pierwsze spotkanie pływackie Kraków — Częstochowa zakończyło się wprawdzie kompletną porażką pływaków częstochowskich, spełniło jednak doniosły cel, dla jakiego zostało zorganizowane — propagandę sportu pływackiego wśród tutejszego społeczeństwa, danie naszym zawodnikom doskonałych wzorów w postaci najlepszych w Polsce pływaków i pływaczek krakowskich oraz nawiązanie stosunków z ośrodkiem, od którego będziemy mogli nauczyć się wszystkiego w tej dziedzinie.

Pomimo zdradliwej pogody na basen ściągnęła duża stosunkowo ilość widzów, która z najżywszym zainteresowaniem śledziła walki w poszczególnych konkurencjach, podziwiając wspaniały styl pływaków i pływaczek krakowskich ich imponujący start i nawroty.

Wyniki były następujące: Panie (tylko krakowskie, ponieważ tutejsze nie stawily się niesłety do zawodów): 50 m styl. dowol. 1) Dawidowiczówna 0:36,5, 2) Górska 0:53, 100 m styl. klasyczny — 1) Boberowa 1:43,5, 2) Stettnerowa 1:49,5, 50 m styl. grzbiet. — 1) Dawidowiczówna 0:43,9, 2) Górska 0:48,2.

Panowie: 100 m styl. dowol. — 1) Bałuciniński 1:10,2, 2) Grubentahl 1:12,3, 3) Dziewicki 1:13,2 — wszyscy Kraków, 4) Sarnowski (Cz.) 1:32,8, 5) Adamus 1:34,2, 100 m styl. grzbiet. — 1) Choma 1:23,3, 2) Brzeziński 1:31,6 — obaj Kraków, 3) Chrzastek (Cz.) 1:47,1, 100 m styl. klas. — 1) Elman 1:31, 2) Szmít 1:33,1 — obaj Kraków, 3) Brandler 1:38,4, 4) Bielski 1:47 — obaj Częstochowa, 3x25 stylem zmiennym — 1) Bałuciniński 1:01,2, 2) Choma 1:03,9 — obaj Kraków, 3) Bielski 1:14,6, 4) Chrzastek 1:14,7, 5) Brendler 1:15,5 — wszyscy Częstochowa. Sztafeta 5x50 m wygrał Kraków (Bałuciniński, Pietruszczak, Dziewicki, Ochalski, Kowalski) w czasie 2:55,3 przed Częstochową 3:26,1 (Brendler, Sarnowski, Makosza, Miśkiewicz, Langner). Sztafeta 3x50 stylem zmiennym: 1) Kraków 1:55,6 (Brzeziński,

ski, Gryglewski, Ochalski), 2) Częstochowa (Chrzastek, Brendler, Makosza) 2:10. — W nurkowaniu zawodnicy WKS Orzeł Luft i Siwy osiągnęli długości dalekie od ich rekordów życiowych (57 i 62,90 m) — po 29 metrów, a to wobec b. niskiej temperatury wody. Skoków zaniechano, gdyż basen częstochowski jest za płytki.

W meczu piłki wodnej Kraków pokonał Częstochowę, zasiloną krakowskimi graczami, Chomą i Brzezińskim. 6:2 (2:2). — Nadto dla podniesienia równości gry i zacieśnienia przyjaznych więzów pomiędzy pływactwem krakowskim i częstochowskim nastąpiła wymiana bramkarzy, na czym zreszta Kraków nie stracił, ponieważ bramkarz Częstochowy Stepiński bronił dużo lepiej od swego vis-à-vis. Punkty dla Krakowa zdobyli Grubentahl 3, Krakowiak, Dziewicki i Pietruszek po 1, dla Częstochowy oba Brzeziński.

Zawody poprzedzone zostały defiladą zawodników i zawodniczek oraz krótką uroczystością, w której pomiędzy wiceprezesa Krakowskiego OZPi ob. Myliusem a komendantem Miejskiego Ośrodka WF i PW mgrem Kielarem nastąpiła wymiana powitań i artystycznych propozycji. — Sedzia głównym był kapitan związkowy KOZ P.lob. Morciber, sedziami — trener b. Polskiego Związku Pływ. ob. Czermak, kpt. Jarosiewicz, por. Hoff, ppor. Fiedoruk, ppor. Ginda i chor. Mikułka. Organizacja b. sprawna.

Kraków. — Terminarz spotkań pływaków krakowskich jest następujący: 12 bm. Cracovia wjeżdża do Poznania, gdzie weźmie udział w trójmeczu Pogoń Katowice—Cracovia — RKS San. Poznań, 19 bm. rewanżowe zawody Śląsk — Kraków w Bielsku, 25 i 26 bm. mistrzostwa Okręgu krakowskiego. Na wrzesień, w dniu jeszcze nie ustalonym, projektowane są zawody Praga — Kraków.

Wiadomości różne

Paryż. — Henri Cochet (Aramis), jeden z „Czterech muszkieterów”, najsłynniejszy obok Jeana Borotry (d'Artagnau), Rene Lacoste'a (Athos) i Brugnona (Porthos) tenisista Francji, który dzięki ambicji i wytrwałości wybił się z chłopca do podawania piłek na tron mistrza świata, powrócił na korty i bierze udział w turnieju o prymat Francji.

Warszawa, (Polpress). — Do Warszawy powróciła z Niemiec wielokrotna mistrzyni świata w łucznictwie Janina Kurkowska-Spychajowa.

Ob. Kurkowska-Spychajowa wywieziona została w październiku 1944 r. do Niemiec, gdzie pracowała w kamieniołomach.

Po dłuższej kuracji, którą jej zalecają lekarze, mistrzyni rozpocznie normalną zaprawę treningową.

Katowice, 5.8. (Tel. wł.). — Z ciekawszych wyników piłkarskich zanotowano: Śląsk Świętochłowice — Sep Godula 1:1. Naprzód Janowski poniósł sensacyjną klęskę z Szopienicami 1:3.

Bielsko, 5.8. (Tel. wł.). — Hejnał — Czechowice 5:1 (1:1). RKS Oświęcim — Tur Kaniów 6:1 (4:1).

Rybnik, 5.8. — Błyskawica (Emma) — Naprzód — Rydułtowy 6:3 (4:0). Chwałowice — Rybnik 20 5:0 (2:0). Piast, Gliwice — ZZK. Gliwice 4:0 (3:0).

Łódź, 5.8. (Tel. wł.). — LKS pokonał lotników Armii Czerwonej 5:0. 4 bramki strzelił Baran, b. gracz Warszawianki.

Łódź, 5.8. (Tel. wł.). — Garbarnia Kraków ska zwyciężyła Zjednoczonych z trudem 3:2 (2:0) dzięki rzutowi karnemu. Krakowianie przewyższali nieznacznie miejscowych dokładnością podań oraz tempem.

Bydgoszcz, 5. 8. (Tel. wł.). — Pomorzanie (Toruń) pokonał tutejszy Pocztyw Klub Sportowy 7:1 (3:0). W ub. tygodniu Pomorzanie wygrał z BKS, pogromcą LKS-u (5:3) w stosunku 2:1 (0:1).

Kraków. — Tymczasowy Komitet Polskiego Związku Tenisowego zwołuje na 11 i 12 sierpnia do Krakowa ogólne zebranie delegatów klubów tenisowych. Obrady odbędą się w lokalu klubu „Kuznica”, Rynek Gł. 16, o godz. 10-ej pierwszego dnia. Uczestnictwo w obradach należy zgłaszać do Tymczasowego Komitetu, ul. Basztowa 18.

Poznań. — Spotkania piłkarskie przyniosły wyniki: San — Pogoń 3:0. Zjednoczeni — Dab 4:1. HCP — Kolejowy Gniezno 4:0. Czarni — Polonia Środa 3:3. Admira — Luboński 2:1. Naprzód — Czarni Szamotuły 6:2. Ostrovia — Kolejowy Ostrów 10:2. Stella Zabikowo — Oborniczanka 4:4.

Poznań. — Trójmecz piłki ręcznej Warta — Kolejowy Gniezno zakończył się potrojnym zwycięstwem Warty, która pokonała kolejarzy w koszykówce 57:20, w siatkówce pań 2:0 i w siatkówce panów 2:0.

Gniezno. — Mecz piściarski Warta (Poznań) — Stella dał wygraną gościom 11:5. Zanotowano zwycięstwa przez k. o. Koziołka i Frankowskiego.

Mościce. — KS Mościce pokonał ZZK Opole 8:1 (2:1). Goście przyjechali zmęczeni długą podróżą węglarkami.

Tarnów. — ZZK Metal — ZZK Opole 2:4 (2:2). Drugi występ kolejarzy z Opola wypadł już dużo lepiej i dał im cenne zwycięstwo.

Gniezno. — Warta (Poznań) pokonała gładko tut. Stelę 6:1 (5:1). Bramki dla niej zdobyli Sendera, Kaczmarek i Podszwa.

Leszno. — Kolejowy (Poznań) — Kolejowy (Leszno) 4:0 (3:0).

Lublin komunikuje:

Udany debiut „Sygnału”. KKS „Sygnał” (Lublin) w pierwszym swym meczu pokonał 2:1 (1:1) K. K. S. (Radom). Punkty zdobyli Łączka i Łagoda (dla Lublina) oraz Matejczuk (Radom). Sedzia p. Wróblewski — b. słaby.

„Unia” (Lublin) wygrywa z „Lublinianką”. RKS „Unia” zasłużenie wygrała z „Lublinianką” grając bardziej ambitnie. Wynik 4:1 (3:1) — odpowiada przebiegowi gry. Bramki zdobyli dla „Unii” Olejak, Chojnak, Drozdowiec i Zalewski. Honorowy punkt dla „Lublinianki” zdobył Różyło. Sedzia p. Roczkowski — dobry. (ZM)

Victoria bierze rewanż

Orzeł pokonany 3:2 (2:2)

Derby Częstochowy zakończyły się pełnym sukcesem Victorii, która wniosła do gry większą dążą do ambicji i woli zwycięstwa. Jedenastka białozielonych pracowała dobrze we wszystkich punktach. Wybiła się szczególnie Wójcikowski, który wydał ze siebie maksimum ofiarności, będąc równocześnie skutecznym strzelcem. Łazarzowi udało się w pełni najodpowiedzialniejsze zadanie — unieruchomienie najgroźniejszej jednostki WKS-u — Mordarskiego, Krawczyński zaś hamował znakomicie poczynania trójki środkowej przeciwnika. Obrona była również niezawodna. Szymański interweniował odważnie i w ładnym stylu.

WKS pokazał w walce o wiele mniej żywiołowości, szczególnie w grze ataku, jaką przywykliśmy u niego widzieć zawsze. Akcje nie były tak płynne, jak zwykle, przy tym dala się zauważyć w nich nerwowość, która skłaniała częstokroć napastników do nieobliczonych lub zbyt dalekich strzałów. Piątka WKS-u, a zwłaszcza Mordarski, którego strzały noszą w sobie zawsze zarodek bramki, nie była tym razem dysponowana i choć miała wiele szans w drugiej połowie, nie potrafiła ich zrealizować.

Goale dla Victorii zdobyli: Wójcikowski 2 (z doskonale bitych rzutów wolnego i karnego) oraz Wanat z przeboju, zakończono go wymierzonym strzałem, dla WKS-u zaś Klimezyk (najpiękniejsza bramka dnia) oraz Waśko. Sędzia ob. Ziętek dał prawdziwy pokaz świetnego sędziowania.

Stradom — Częstochówka 5:3 (2:0). Stradom odniósł b. szczęśliwe zwycięstwo. Doprządził wprowadzić do stanu 3:0, lecz wtedy oddał całkowicie inicjatywę Częstochówce, która zagrała żywiołowo, wyrównała i miała wszelkie dane do zdobycia zwycięskiej bramki, w końcu jednak szczęście jej nie dopisało. Bramki dla niej strzelili Pal, Sciborowski i Mieleczarek, dla Stradomia zaś Gawroński 2, Wileczyński i Czarniecki po 1 oraz 1 samobójcza. Sędziował ob. Kozłowski.

Raków — ZKS 2:0 (0:0). Zawody przerwane tuż przed końcem, wskutek awantury, wyświetleniem której zajmie się Wydział Gier i Dyscypliny.

Kolejowy — Burza 5:1 (3:1). Wynik odpowiada absolutnie przebiegowi gry. Burza nie była zespołem gorszym, w drugiej połowie atakowała nawet dużo częściej, ale akcje jej napadu nie miały wykończenia. Bramki dla Kolejowego zdobyli Parzyński 2, Cekus, Deska i Jędrzejkiewicz, dla Burzy Rumik Z. Zazwyczaj dobry sędzia ob. Sliwczyński podyktował niezrozumiały rzut karny przeciwko Burzy przy stanie 1:1. Rzut zakończył się bramką dla Kolejowego.

Stani tabeli

Gr. I	Gier	Pkt.	Stos. br.
1) Raków	7	10	12:6
2) Stradom	7	10	31:16
3) Skra	5	9	34:10
4) CKS	7	7	18:14
5) Częstochówka	8	5	14:24
6) ZKS	8	1	10:50
Gr. II	Gier	Pkt.	Stos. br.
1) Victoria	8	14	52:9
2) Orzeł	6	10	56:7
3) Kolejowy	7	8	22:28
4) Burza	8	8	16:23
5) Legion	6	2	12:36
6) Błękitni	7	0	4:65

Skra — ZZK (Opole) 8:1 (4:1)

Skra: Kasprzyk — Bakowski — Rubin — Serdak — Kolodziejczyk — Dzieciolowski — Bulski — Warmus — Seifried — Gątkiewicz — Langier.

Nuda panowała niepodzielnie na czwartkowym meczu. Igranie naszej reprezentacyjnej pomocy Serdak — Kolodziejczyk — Dzieciolowski ze słabym przeciwnikiem stojącym na poziomie naszych drużyn ciężących ku dołowi tabeli, gra niemal przez cały czas na jedną bramkę, bramkę gości — oto obraz tego spotkania, które sprawiło przykry zawód 2.003 osobom — 2.000 widzów oraz 3 graczom tyłów Skry — Bakowskiemu, Rubinowi i występującemu po paru letniej przerwie Kasprzykowi, którzy nie mieli możliwości popisać się swoimi umiejętnościami.

Goście wystąpili podobno z 5-ma rezerwami, lecz w ich zespole, jaki wystąpił, nie można było dopatrzeć owych pozostałych 6-ciu dobrych graczy, za wyjątkiem może lewoskrzydłowego Nowaka, który miał niezły

ciąg na bramkę oraz bramkarza Krakowczaka. Popisową rolę siłą rzeczy miał napad Skry, w którym Gątkiewicz aczkolwiek grający na łączniku, dzięki inicjatywie i inteligencji sprawował funkcję kierownika, wypuszczając nie tylko najbliższemu sobie, żywego jak iskra Langiera, ale i nadając ton grze pozostałej trójki. W tej ostatniej pocieszającym objawem jest doskonałe zgranie pary Warmus — Bulski. Warmus już teraz jest b. dobrym napastnikiem musi jednak bezwzględnie wyrobić sobie szybkość, której mu brakuje. Seifried zagrał słabiej niż zwykle — przy tego usposobieniu potrzebny jest silniejszy przeciwnik, aby wydobyl zeń wszystkie walory.

Bramki strzelili Gątkiewicz 3, Langier 2, Bulski 2 i Warmus 1, honorowy punkt dla gości zdobył chytrze Lis.

Sędzia ob. Gospodarek wyrażnie bez treningu.

W przedmeczcu rezerwa Kolejowego pokonała rezerwę Skry 2:1.

Myszków

Myszków, 5. 8. (Tel. wł.) — Gościł tutaj Częstochowski Klub Sportowy, uzyskując z RKS Jedność wynik 2:2. Do przerwy miejscowi prowadzili 2:0, po pauzie jednak CKS opanował boisko, uzyskując wyrównanie ze strzałów Zalasza i Cicheckiego. — W CKS-ie podobała się gra ataku i bramkarza Kapuściaka. Zainteresowanie widzów słabe, gra utrudniona na mokrym boisku, sędzia fatalny.

Zdjęcia sportowe z meczu

piłkarskiego KRAKÓW-CZĘSTOCHOWA

oraz spotkań piłkarskich już do odebrania

Atelier

FOTO-BUCHCAR

(z Warszawy, egz. od 1900 r.)

Częstochowa, I Aleja 5 w podwórzu na wprost bramy

Przez okulary widza

Hieny widowni

Powstrzymany w rozwoju, zduszony w zwierzęcym chwycie zbiera spod znaku splugawionego krzyża, przetrzebiony salwami z automatycznych karabinów, i nabojami cyklonu w komorach gazowych — sport polski ocknął się na nowo do życia. I zaledwie odrodził się, zanim jeszcze zdobył mocne podstawy rozwoju, w chwili, gdy potrzebne mu jest ogromne poparcie całego społeczeństwa, by mógł uzupełnić zniszczenia spowodowane wojną, pojawili się znowu na widowni ci, którzy znani są bardziej aniżeli przypuszczają.

Snują się od grupki do grupki, tu podsluchując, tam rzucając podstępne buntujące słowa.

Są największymi znawcami gry, przepiśców, kierowania zawodami — wszystkiego. Niezrozumiale nieraz krzyki lub gwizdy, epitety kierowane pod adresem Bogu czasem ducha winnego, sędziego, antagonisty pomiędzy klubami — są ich dziełem. Oni je świadomie wywołują swymi podszeptami.

Sieją ziarno niezgody. Psucie atmosfery sportowej, igranie na uczuciach klubowych, rozniecanie antypatii dla sędziego, dla działaczy innych stowarzyszeń, lub dla drużyny na boisku, która im się nie podobą — oto ich machiawelskie cele.

Niby kochają sport, ale zachowanie się ich świadczy, że kochają tylko intrygę, możliwość prowadzenia, której daje im zbiorowisko ludzi na widowni.

Jest ich nie wielu — dwóch może trzech na tysiąc widzów. Znani są dobrze wszystkim — powinni być nie tylko bojkotowani, ale też pieni.

Niby zwolennicy sportu, a jego najwięksi wrogowie.

Hieny widowni.

H. Klatów.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

Ob. M. St. — Na razie niemożliwe, wobec braku na miejscu kliszowni. Należałoby wysłać do Katowic, lecz zdjęcia umieszczane po tygodniu tracą aktualność.

Ob. Z. Kr. — Przynajmniej zdrowie do pisania, drukowanie jednak takich artykułów — soliterów nie byłoby możliwe, nawet wówczas, gdyby nasze pismo miało objętość 24-ch stron.

Piwa i Lemoniady SZWEDEGO

Sp. Akc. Browaru w Częstochowie, dawn. K. Szwe. Częstochowa, Armii Ludowej 18/22, — Tel. 12-29.

Stefan Gajos.

Król bramki

(Dokończenie).

Humoreska piłkarska.

— Jak właściwie się nazywasz? — spytał. — Eufremizy Betka — odpowiedział niepewnie „Łazik”.

Pogoda uczuła, że go coś zabolało w dołku. — Trzeba przyznać, że masz dobre nazwisko i imię — jęknął. Jesteś chociaż zgłoszony?

— O, dawno już — odpowiedział z radością Betka.

— A więc, bracie, wskakuj do goala! — zakomenderował kierownik.

„Łazik” rzucił w jednej chwili wyszarżała marynarkę, ciepłą ją do siatki i stanął pomiędzy słupkami.

Nie można było powiedzieć, żeby wyglądał imponująco. Miał na sobie nieokreślonego koloru swetr, który był za duży i wisiał na nim niby worek. Pantalony jego były nieco przykrótkie, trzewiki miały wydłużone, a rozciapane noski.

Gra zaczęła się na nowo. Szybki atak „Zorzy” pomknął na bramkę „Czarnych”, lecz został odparty przez obronę. Parę minut akcje toczyły się w polu i napastnicy obu drużyn nie mogli wyrzucić sobie pożytecznych strzałów. Dopiero w kwadrans po kontuzji Koralika atak „Czarnych” przedostał się na pole karne „Zorzy”. Środkowy napastnik gości został zablokowany przez Majeranaka i Rózyckiego i zdołał oddać tylko lekki strzał po ziemi.

I nagle stała się druga tragedia.

Betka schylił się i wyciągnął długie ręce, by zatrzymać piłkę. Uczynił to jednak tak dziwnie powoli i niezgrabnie, że tocząca się ze średnią szybkością kula skórzana przedostała się przez jego dłonie oraz rozstawione nogi i znalazła się w bramce.

Gwizdek sędziego przyznającego punkt „Czarnym” wdarł się niby ostrze sztyletu do serca Pogody, a na widowni nastąpiła konsternacja. Tłum rozbrzmiał gwarem głosów komentujących nieszczęsny goala.

Pogoda rozejrzał się mimowoli za drogą ewentualnej ucieczki.

— Udał ci się ten bramkarz — zauważył bezlitośnie Chmurka.

— Zamknij twarz, ty... klepacz siatkówki — odparował kierownik, lecz w duchu pomyślał z bezdenną rozpaczą: — Dwucyfrowka! Nabija nas conajmniej dziesięć do jednego!...

Spojrzał nienawistnie na Betkę. Gdyby wzrok mógł zabijać, Betka padłby w tej chwili nieżywy. Tymczasem jednak stał on najspokojniej między słupkami w workowatym swetrze, przykrótkich spodniach, przypominając niezgrabnego kangura, a jego ogromne trzewiki zdawały się dostawać wydłużonymi noskami punktu karnego.

— Wykierował mnie na durnia, szczeniaku — stwierdził bezstronnie w duchu Pogoda — Mnie, starego wygę piłkarskiego...

Przerwał rozmyślania, bo oto atak „Czarnych” sunął znowu ku Betce. Prawy łącznik przedarł się przez Rózyckiego i z kilkunastu metrów oddał niezwykle ostry strzał w dołny róg bramki.

— 3:1! — przebiegła przez mózg Pogody bolesna myśl.

Lecz stała się rzecz nieoczekiwana. Betka rzucił się błyskawicznie, wydłużył się, jak soliter, dotknął piłki palcami i przyciągnął ją do siebie.

Stadion zatrząsł się od braw. Betka skapował i z niezrozumiałą łatwością wybił piłkę daleko za linię połowy.

W minutę później „Czarni” naparli znowu. Prawoskrzydłowy zdążył wystrzelić, lecz Betka wyskoczył w górę, jak gdyby naciśnięty jakąś potężną sprężyną i piłka przylepiła mu się dosłownie do piersi.

Do samej przerwy trwała przewaga „Czarnych”. Napad ich nacięwał bezustannie i zasypywał bramkę Betki gradem strzałów, ale „Łazik” bronił wszystko. Jego brawurowe wybiegi, robinsonady, chwy-

ty i piastkowania wzniesły coraz rosnący entuzjazm widowni.

Podczas pauzy nerwy graczy „Zorzy” napięte wypadkiem Koralika i niefortunna druga bramka, wskutek czego białogranatowi dali sobie odebrać inicjatywę i nie mogli jej odzyskać na nowo, uspokoiły się zupełnie.

— Zadowolony pan, szefie? — spytał Pogoda z radosnym uśmiechem Betka, wypróżniając torbę truskawek i kierując się na gwizdek sędziego ku bramce.

— Szczególnie z goala, którego puścił — mruknął kierownik.

— Nie wiem, co mi się wtedy stało — rozłożył ramionami Betka — ręce tak mi się trzęsły, że nie mogłem utrzymać w nich piłki.

— To się nazywa trema — objaśnił Chmurka, który przyłączył się do nich.

Zaczęła się druga połowa. „Zorza” wzięła z miejsca tempo i przycisnęła „Czarnych”. Lecz nie darmo drużyna z K... miała opinię najtwardszego zespołu okręgu. Bronila się bohatercko idąc na utrzymanie wyniku, a chwilami tylko przeprowadzała ataki. Dopiero w dwudziestą trzecią minutę Budzicki wyrównał pięknym wolejem. Dopingowani przez widownię białogranatowi przypuścili jeszcze ostrzejszy szturm i wreszcie w trzydziestej siódmej minucie Stysiński przeprowadził piłkę do linii atakowej i podał ją z matematyczną dokładnością Budzickiemu, który strzałem nie do obrony zdobył zwycięską bramkę.

Nawet Chmurkę wyprowadziło to ze zwykłej obojętności. Przypadł do Pogody i przemocą wziął go w objęcia. Kierownik odwzajemnił mu uścisk.

Tymczasem sytuacja na boisku odmieniła się. „Czarni” postawili wszystko na jedną kartę i poczęli napierać gwałtownie na bramkę „Zorzy”. Betka jednak grał jak w transie. Łapał nieprawdopodobnie do obrony strzały, rzucał się z odwagą lwa pod nogi napastnikom.

Lecz widownia miała jeszcze przeżyć najbardziej dramatyczną chwilę. Na minutę przed końcem przy odpieraniu ataku

„Czarnych” Majeranek zrobił wyraźną rekę na polu karnym. Sędzia zagwizdał. Przybiegł, odliczył jedenaście metrów, po czym usunął graczy poza linie karne.

Dziesięciotysięczny tłum zamarł w napięciu.

Obronca „Czarnych” słynący z niezawodnego bicia jedenastek podbiegł na gwizdek sędziego do piłki i wałną ją potężnym strzałem w kierunku górnego rogu bramki.

Betka wyprysnął ku niej z nieprawdopodobną szybkością i zdołał kiścią odbić ją w pole. Tam pochwytili piłkę białogranatowi pomocnicy i oddali ją atakowi. Ten podciągnął nieco, lecz już gwizdek sędziego zasygnalizował koniec zawodów.

Tłum zalał natychmiast boisko, a za chwilę na barkach jego ukazał się Betka.

Nie raził już teraz nikogo workowatym swetrem, nikomu nie wydawały się śmiesznymi jego długie trzewiki z fantastycznie sterczącymi w powietrzu noskami.

Przed stadionem oczekiwała na „Zorzę” ciężarówka Robaka. Była od półtorej godziny na gazie, bo Robak bał się, że nie będzie chciał później zapalić.

Wsiadli wszyscy.

— Chcecie raz pojeździć samochodem? — stwierdził z zadowoleniem Budzicki. — Na dźwięk syreny otaczający ciężarówkę tłum rozstał się.

Robak przesunął dźwignię biegów, lecz w tej chwili motor zgasł. Robak nacisnął pedał. Rozległo się tradycyjne burczenie. Nacisnął po raz drugi. Odpowiedział mu cisza.

Robak rozejrzał się zakłopotany, zszedł z maszyny, otworzył chłodnicę i poczęł przyglądać się beznadziejnie motorowi.

— Jazda, chłopcy, złać! — zakomenderował kierownik. — Jest bardzo ładna pogoda, szkoda jechać samochodem...

— Nie róbcie mi wstydu, bójcie się Boga... — zaczął Robak.

Lecz nikt go już nie słyszał.

KONIEC.